

Выходзіць
з 20 снежня
1945 года

НАСТАЎНІЦКАЯ

газета

ВЫДААННЕ АСВЕТНІКАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

№ 71 - 72
(5402 - 5403)
Субота,
15 чэрвеня
2002 года

3 дакладных крыніц

Больш ініцыятывы на мясцовым узроўні

Міністэрства адукацыі працягвае каардынаваць работу сярод кіраўнікоў усіх узроўняў па пытаннях рэарганізацыі адукацыйнай сістэмы. Паўняна працягваюць гэтай работы абавязаны ў інтэрв'ю нашай газеце першы намеснік Міністра адукацыі Аляксандр Іванавіч ЖУК.

Вядома, што сёлета намнога раней звычайных тэрмінаў, а гэта і зразумела, Міністэрства адукацыі распрацавала і даслала па ўсе навуцальныя ўстановы цэлы пакет нарматывных матэрыялаў, вучэбна-планавальнай дакументацыі, якія тычацца пераходу нашых школ у новы рэжым. Але, па ўсёй верагоднасці, дзейнасць міністэрства на гэтым не абмяжоўваецца.

Сапраўды, аднымі толькі загадамі, інструкцыямі міністэрства справу не вырашыць. Тым больш, калі гаворка ідзе аб такіх адукацыйных пераменах, якія адбываюцца сёння ў нашай адукацыі. І ўвогуле скажу, што мы прытрымліваемся прынцыпу ўсебаковага абмеркавання ўсімі зацікаўленымі асобамі тых інавацый, якія сёння прапаноўваюцца. Хацелася б, а часцей так яно і ёсць, каб новаўвядзенні зацвярджалі ў вучальных, і практыкаў. А інакш не магчыма спадзявацца на паспяховую іх рэалізацыю. Даведацца пра настрой нашых педагогаў, іх стаўленне да адукацыйных змен дапамагаюць так званыя жывыя сустрэчы. Нездарма ж усе намеснікі Міністра адукацыі, іншыя супрацоўнікі міністэрства ўжо неаднаразова выходзілі і паездзілі ў рэгіёны для далейшага замацавання сувязей і падтрымкі цесных кантактаў з кіраўніцтвам і калектывамі школ.

...І правядзення растлумачальнай работы?

Так, гэта сёння лічыцца першачарговай задачай. Пра наўнянасці, які кажуць, на руках шэрагу дакументаў пра пераход на 5-дзённы вучэбны тыдзень, пра арганізацыю суботняга дня, укараненне ў вучэбны працэс 10-бальнай сістэмы ацэнкі ведаў, усё ж унікае шмат пытанняў з боку нашай педагогічнай грамадскасці. І гэта зразумела: новая справа заўсёды патрабуе растлумачэння.

Праўда, 10-бальную сістэму ў школах ужо даўно апрабуюць, таму тут праблем не ўнікае. А вось з пераходам на 5-дзённы вучэбны тыдзень і з арганізацыяй суботняга дня яшчэ пытанні шмат. Вольны, хоць і невялікі, ёсць у гэтым толькі ў брэстанцаў.

Найбольш за ўсё кіраўнікоў хваляе шосты рабочы дзень. Часта чуюцца пытанні пра яго арганізацыю, планаванне, зместавае напавненне, харчаванне, падвоз дзяцей. Не менш запаняканы і бацькі. Ім некалькі нязвыкла, што іх дзеці могуць не ісці ў школу ў суботу. А адсюль: чым іх заняць і што прапаноўвае дзесяці школа?

Вядзецца, ў такім выпадку трэба прадаўжаць і сустрэчы з бацькамі.

Што мя і робіць. Даўно зразумела, што сёння ў адукацыю педагогічнае асяроддзе павінна аб'ядноўвацца не толькі калектывы настаўнікаў і кіраўніцтва, а і бацькі. І каб яны сталі нашымі прыхільнікамі, сярод іх абавязкова трэба вёсці інфармацыйную работу.

А гэтым павінна займацца, у першую чаргу, сама школа. Тут можна выкарыстоўваць самыя розныя формы работы. Напрыклад, размясціць, а гэта ўжо даўно пара, каля школы альбо ў самым будынку ярка фармленныя стэнды з разнастайнай інфармацыяй: што ўвогуле сабою 10-бальная сістэма ацэнкі ведаў вучняў, што закладзена ў новых вучэбных планах і праграмах пры пераходзе на п'яцідзённую, чым будзе насычана субота і гэтак далей. Было б добра зацікавіць арганізацыю суботняга дня і саміх бацькоў. Яны маглі б не толькі прапанаваць сваю праграму, а і паўдзяліцца ў мерапрыемствах разам са сваімі дзецьмі.

Мэтазгодна кожную ўстанову было б правесці, акрамя ўжо заплаанаваных педагогічных саветаў, пасяджэнняў метадычных

аб'яднанняў, яшчэ і сходы з бацькамі і вучнямі. А то і не адзін раз.

Аляксандр Іванавіч, як прыжываецца сярод нашых кіраўнікоў эканоміка адукацыі?

Яна, менавіта, і нараджае сёння найбольшую колькасць пытанняў. Зазначу, што ўсё ж эканамічная дасведчанасць нашага кіраўніцтва пакуль на недастатковым узроўні. І нам трэба імкнуцца да яе ўдасканалення, хаця б шляхам усенавуча. Таму і плануем у бліжэйшы час арганізаваць эканамічную вучобу для кіраўнікоў нашых навуцальных устаноў. Канешне, шмат пытанняў гучыць на сустрэчах і ў час нарад па новай сістэме аплаты працы педагогічных работнікаў, размяшчэння вучэбных гадзін, тэрыфікацыі, аплата за класнае кіраўніцтва, арганізацыі платных адукацыйных паслуг. Так, некаторыя кіраўнікі сельскіх школ маркуюць, што гэтыя паслугі трэба развіваць кожнай школе ў абавязковым парадку. Некаторых бянтэжыць іх пералік і тое, як іх рэалізоўваць. На ўсё гэтыя пытанні мы імкнемся даць грунтоўныя адказы і ў час чарговых нарад. Напрыклад, нядаўна фінансавая дзейнасць навуцальных устаноў абмяроўвалася сярод намеснікаў начальнікаў упраўленняў адукацыі аблвыканкамаў. Самыя важныя пытанні, якія ўзніклі ў час гэтай нарады, ужо абгульваюцца ў міністэрстве і ў хуткім часе адказы будуць надрукаваны ў "Настаўніцкай газеце".

Хачу яшчэ адзначыць, што ў летні перыяд папулярныя інавацыйныя працэсы ў сістэме адукацыі будуць займацца і такімі метадычнымі часопісы, як "Адукацыя і выхаванне" і "Народная асвета".

Таму раю нашым педагогам не прапускаць ніводнага нумара гэтых выданняў.

Месца чэрвень усё яшчэ стракаціць новымі сустрэчамі і нарадамі?

Робота не спыніцца і ў наступныя летнія месяцы і, хутчэй за ўсё, набудзе новы імпульс. Да пачатку навуцальнага года застаецца не так шмат часу, таму трэба ўсё паспеш.

Бягуць месяцы, насычаныя нарадамі па ўсёй метадычнай вертыкалі. Ужо прайшоў рэспубліканскі семінар метадыстаў інстытутаў павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі педагогічных кадраў на базе Акадэміі паслядыпломнай адукацыі. Падобныя нарады адбудуцца ў раённых аддзелах адукацыі, куды будуць запрошаны кіраўнікі школ і завуч. Адметнай стала нарада работнікаў устаноў спецыяльнай адукацыі. Былі закрануты пытанні аднаўлення зместу адукацыі дзяцей з псіхіфізічнымі асаблівасцямі, інтэграцыі навучанцаў, а таксама ўсё тым пытанні, якія тычацца пераходу на 5-дзённы вучэбны тыдзень і 10-бальную сістэму ацэнкі ведаў.

Плануюцца таксама выезды кіраўнікоў міністэрства па ўсё вобласці рэспублікі.

Хачу нагадаць і яшчэ пра адну падзею, якая адбудзецца ў жніўні: гэта правядзенне Рэспубліканскага тэлевізійнага педагогічнага савета, які вынесе пытанні мадэрнізацыі адукацыйнай сістэмы на абмеркаванне не толькі педагогічнай, а ўвогуле ўсёй грамадскасці.

Я думаю, вы пагадзіцеся, што ў нашых кіраўнікоў узнікае шмат пытанняў прыватнага і, калі можна так сказаць, мясцовага характару.

Сапраўды, з некаторымі пытаннямі неспадзявана ў міністэрства можна і не звяртацца. Як я ўжо сказаў, яно падтрымлівае грунтоўную базу для правядзення рэарганізацыі. А раскладваць па палічках і гэта ўжо задача мясцовых органаў кіравання. Закон аб самкіраванні дае ім магчымасць праяўлення ініцыятывы. Раённым аддзелам адукацыі, непасрэдна кіраўнікі навуцальных устаноў павінны самастойна насычаць дзейнасць сваіх школ, улічваючы пры гэтым спецыфіку мясцовасці, наяўнасць інфраструктуры, кантынгент навучанцаў і гэтак далей.

Хачу пажадаць нашым кіраўнікам, усім педагогам актыўнасці, ініцыятывы, творчасці. І не бацца цяжкасцей.

Аляксандр Іванавіч, хачу выкарыстаць момант, каб задаць яшчэ адно пытанне. Можна яно не пад тэму нашай размовы, затое па сезону. Пра ўступныя экзамены. Ужо, як вядома, створана Дзяржаўная камісія па кантролю за ходам уступных экзаменаў, каб забяспечыць роўныя ўмовы для ўсіх абітурыентаў. У сельскіх школьнікаў сёлета будзе ўжо жа асобны конкурс. А як прайдзе ступень кампанія ў прыватныя ВНУ?

Яна будзе праходзіць гэтым летам з некаторымі зменямі. У сувязі з увядзеннем новага Закона аб адукацыі, выпускнікі прыватных вышэйшых навуцальных устаноў атрымліваюць сёлета дыпломы дзяржаўнага ўзроўню. Таму, натуральна, Міністэрства адукацыі ўмяшчае патрабаванні да арганізацыі ўступнай кампаніі ў прыватных ВНУ. Калі раней яны маглі праводзіць прыём студэнтаў паводле свайго меркавання, дык сёлета толькі ў фіксаваць дні, які і дзяржаўныя ВНУ. Акрамя таго, прыватныя ўстановы будуць праводзіць і цэнтралізаваныя экзамены па рускай альбо беларускай мове, змест якога падтрымліваюць нашым міністэрствам. Ёсць меркаванне праводзіць у "прыватнікаў" уступныя экзамены ў два патакі. Але канчатковы варыянт будзе вырашаны ў час нарады з рэктарамі прыватных вышэйшых навуцальных устаноў.

Гутарыла
Аля КЛЮЙКО.

Аня Каткоўская - удзельніца ансамбля народнай музыкі "Карабейнікі" Аршанскага раённага Дома культуры. Калектыву, у якім яна грае, - прызёр і дыпламант многіх конкурсаў і фестываляў.

Фота Аляксандра ХІТРАВА, БЕЛТА.

Выпускныя экзамены

Былі адказы і бліскучыя...

Але настаўнікі гісторыі і дзевяцікласнікі не ўсім задаволены

"Пры правядзенні экзамену па гісторыі Беларусі галоўная ўага звартаецца на валоданне вучнямі асновамі ведаў аб гістарычным шляху Айчыны. Вучні павінны ўмець судзіць асобныя гістарычныя з'явы і працэсы з адпаведнымі перыядамі гісторыі Беларусі і сусветнай гісторыі, раскрываць асноўныя гістарычныя этапы і падзеі, аналізаваць, абгульваючы і ацэньваючы гістарычныя факты, устанавліваць прычынна-выніковыя сувязі, даваць паравальную характарыстыку гістарычных з'яў, працэсаў, дзеячаў".

Так гаворыцца ў тлумачальнай запісцы да білетаў для выпускных экзаменаў па курс базавай школы з беларускай і рускай мовамі на вучанца на 2001-2002 навуцальны год, зацверджаных Міністэрствам адукацыі Рэспублікі Беларусь. Патрабаванні - даволі высокія, маёцца на ўвазе, што вучань павінен мець грунтоўную падрыхтоўку, якую атрымае падчас вучобы з пятага па дзевяты клас. А грунтоўную падрыхтоўку можна атрымаць у тым выпадку, калі будзе сістэматычна, а галоўнае - шмат, займацца па прадмету. Хочацца заўважыць - на прадмет "Гісторыя", і ў прыватнасці "Гісторыя Беларусі", праграмай адводзіцца ўсяго гадзіна ў тыдзень.

Тым не менш чарговы выпускны экзамен па гісторыі Беларусі па курс базавай школы ў сярэдняй школе № 64 сталіцы, можна сказаць, прайшоў паспяхова. Як і на любым іншым экзамене, былі адказы бліскучыя і так сабе. У пэўнай ступені гэта

алежала ад зместу білета. Усім вядома, экзамен - латарэя. Калі ішчасціць, выцягнеш "лёгка" (білет, калі не, дык не. Вось вам прыклад. Вучанца 9"В" класа Алены Кайкова выцягнула чацвёрты білет. Пашчасціла ёй ці не, зараз вы самі зразумееце. Першае пытанне яе білет гучыць наступным чынам: "Культура Беларусі ў X-XIII стст. Быццям бы кароткае пытанне, а дакладней - яго фармуляўка. Але калі ўдумаць у змест, дык межа яе вельмі пашыраюцца. Гэта ж трэба ахапіць тры стагоддзі адразу! Дый само паняццё "культура" - далёка не вузкае, унікае адчужанне, што ў X-XIII стагоддзях культуры на Беларусі ааль не было, і тры стагоддзі ўсё стала на месцы. Але ў гэты час паяўляюцца першыя помнікі помнікнасці (Барысавыя камяні), адбываецца нараджэнне літаратуры. Такія дзеячы, як Еўфрасінія Полацкая, Кірыла Тураўскі, праславілі нашу краіну на ўвесь свет, і для культуры яны шмат чаго зрабілі. Пра ўсё гэта можна гаварыць, гаварыць і гаварыць, улічваючы тое, што вучні павінны ўмець аналізаваць, абгульваючы і ацэньваючы гістарычныя факты". Алена Кайкова зрабіла спробу засяродзіць увагу экзаменатараў перш на пастаці Еўфрасініі Полацкай, ды яшчэ на яе біяграфіі, але, як вядома, падчас X-XIII стагоддзяў неслася "культуру ў масы" далёка не яна адна.

Другое пытанне білета пераносіла ў дваццатыя стагоддзі - "БССР у гады новай эканамічнай падтрымкі". Тут ужо трохі прасцей: паколькі існавала камандна-адміністрацыйная палітыка, наспеў час перамен, што азначала надыход новай эканамічнай палітыкі. Але што гэта такое і з чым яе ядуць, з апавяду Алены я так і не зразумела.

Яе адказ доўжыўся дзесяці хвілін 15-20. Зразумела, што пра ўсё за такі час расказаць немагчыма, але засяродзіць увагу на асноўных паняццях і фактах можна, даваць паравальную характарыстыку гістарычных з'яў, працэсаў, дзеячаў. Але калі ўдумаць у змест, дык межа яе вельмі пашыраюцца. Гэта ж трэба ахапіць тры стагоддзі адразу! Дый само паняццё "культура" - далёка не вузкае, унікае адчужанне, што ў X-XIII стагоддзях культуры на Беларусі ааль не было, і тры стагоддзі ўсё стала на месцы. Але ў гэты час паяўляюцца першыя помнікі помнікнасці (Барысавыя камяні), адбываецца нараджэнне літаратуры. Такія дзеячы, як Еўфрасінія Полацкая, Кірыла Тураўскі, праславілі нашу краіну на ўвесь свет, і для культуры яны шмат чаго зрабілі. Пра ўсё гэта можна гаварыць, гаварыць і гаварыць, улічваючы тое, што вучні павінны ўмець аналізаваць, абгульваючы і ацэньваючы гістарычныя факты". Алена Кайкова зрабіла спробу засяродзіць увагу экзаменатараў перш на пастаці Еўфрасініі Полацкай, ды яшчэ на яе біяграфіі, але, як вядома, падчас X-XIII стагоддзяў неслася "культуру ў масы" далёка не яна адна.

Другое пытанне білета пераносіла ў дваццатыя стагоддзі - "БССР у гады новай эканамічнай падтрымкі". Тут ужо трохі прасцей: паколькі існавала камандна-адміністрацыйная палітыка, наспеў час перамен, што азначала надыход новай эканамічнай палітыкі. Але што гэта такое і з чым яе ядуць, з апавяду Алены я так і не зразумела.

Яе адказ доўжыўся дзесяці хвілін 15-20. Зразумела, што пра ўсё за такі час расказаць немагчыма, але засяродзіць увагу на асноўных паняццях і фактах можна, даваць паравальную характарыстыку гістарычных з'яў, працэсаў, дзеячаў. Але калі ўдумаць у змест, дык межа яе вельмі пашыраюцца. Гэта ж трэба ахапіць тры стагоддзі адразу! Дый само паняццё "культура" - далёка не вузкае, унікае адчужанне, што ў X-XIII стагоддзях культуры на Беларусі ааль не было, і тры стагоддзі ўсё стала на месцы. Але ў гэты час паяўляюцца першыя помнікі помнікнасці (Барысавыя камяні), адбываецца нараджэнне літаратуры. Такія дзеячы, як Еўфрасінія Полацкая, Кірыла Тураўскі, праславілі нашу краіну на ўвесь свет, і для культуры яны шмат чаго зрабілі. Пра ўсё гэта можна гаварыць, гаварыць і гаварыць, улічваючы тое, што вучні павінны ўмець аналізаваць, абгульваючы і ацэньваючы гістарычныя факты". Алена Кайкова зрабіла спробу засяродзіць увагу экзаменатараў перш на пастаці Еўфрасініі Полацкай, ды яшчэ на яе біяграфіі, але, як вядома, падчас X-XIII стагоддзяў неслася "культуру ў масы" далёка не яна адна.

Другое пытанне білета пераносіла ў дваццатыя стагоддзі - "БССР у гады новай эканамічнай падтрымкі". Тут ужо трохі прасцей: паколькі існавала камандна-адміністрацыйная палітыка, наспеў час перамен, што азначала надыход новай эканамічнай палітыкі. Але што гэта такое і з чым яе ядуць, з апавяду Алены я так і не зразумела.

зень. У дзевятым жа класе яшчэ трэба займацца вывучэннем новага. Пасля экзамену настаўнікі з экзамэнацыйнай камісіяй бедвалі:

"Не хапае часу матэрыялі патлумачыць як след, а яго яшчэ і паўтарыць, замацаваць неабходна! А што можна зрабіць за гадзіну? Ды яшчэ падручнік нікуды не варты. У ім вельмі мала дадатковага матэрыялу і шмат непатрэбнага, таму нашы дзеці пры падрыхтоўцы да экзамену карыстаюцца "Дата-можнікам для паступаючых у ВНУ па гісторыі Беларусі". Атрымліваецца, што асабліва наракаць на адказы ты, каго экзамэнуе, не вельмі ж хачелася даведацца, колькі балаў атрымае Алена.

Надзіва, абмеркаванне прайшоў хутка, спрэчак не было. Усе члены камісіі прытрымліваліся пункту погляду настаўніц-прадметніц гэтага 9"В" класа Алены Васільевы Целяш. Пры выстаўленні адзнак улічаліся шматлікія фактары: гадавая адзнака, адзнакі, што выстаўляліся за кожную чвэрць і, нарэшце, адзнака на экзамене. Алена Кайкова атрымала чацвёрку. Пра справядлівасць у гэтым выпадку гаварыць цяжка, бо ёсць яшчэ і адваротны бок медала.

Вернемся крыху назад, у першыя, самыя навуцальныя года. Дзевяты выпускны клас, на носе - экзамен, а экзамен, у сваю чаргу, патрабуе падрыхтоўкі. Дзе, як не на ўрок, можна рыхтаваць вучня? Самастойна ж яны пачнуць падрыхтоўку неспадзявана перад экзаменам. Але тут унікае адно "але". Праграмай прадугледжваецца ўсяго толькі адна гадзіна выкладання гісторыі Беларусі на тыд-

зень, прыведзеных на пачатку артыкула.

Колькі слоў, але не сваіх, хочацца сказаць пра экзамэнацыйныя білеты. Пасля экзамену я звярнулася да стомленых і ішчаслівых дзевяцікласнікаў з пытаннем: "Вас задавальняе змест, аб'ём пытанняў у білетах?" І даведалася наступнае.

Сеня Хахрарова: "Некаторыя пытанні на культуры былі вельмі аб'ёмныя. Напрыклад, у дваццатым білеце першае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Можна, гэта і нечакана, але з поглядамі сваіх вучняў пагадзіліся і настаўнікі - пытанні ў білетах сапраўды аб'ёмныя, пераважае пытанне "Культура Беларусі ў XX стагоддзі". Яго можна было б разбіць на некалькі: мастацтва, музыка, архітэктура і г.д..

Паважаныя чытачы!

Працягваецца падпіска на другое паўгоддзе 2002 года. Падпіска на "Настаўніцкую газету" можна ў любым паштовым аддзяленні ці ў агенцтве "Белсаюздруку".

газета

НАСТАЎНІЦКАЯ

выданне асветнікаў
Рэспублікі Беларусь

Падпісны кошт на паўгоддзе для індывідуальных падпісчыкаў — 13200 рублёў; на квартал — 6600 рублёў; на месяц — 2200 рублёў. Па ведамаснай падпісцы: на паўгоддзе — 27000 рублёў; на квартал — 13500 рублёў; на месяц — 4500 рублёў. Індэкс для індывідуальнай падпіскі — 63867, для ведамаснай — 63363.

Пяцігадовы Уладзік Прапок'еў дзякуючы свайму спрыту здолеў заваяваць свой першы "залаты" медаль на спаборніцтвах "Вясёлыя старты" сярод дзіцячых садоў, што прайшлі ў Крынаве. Паспехаў табе, малыш, і ў далейшым жыцці!

Фота Валерыя БЫСАВА, БЕЛТА.

Пасееш дзіцячы сад - сажнеш школу

"Задавать всё больше нам стали почему-то..." Памятаеце гэтую вядому песенку? "...Нынче в школе первый класс - вроде институт..." - гэта-сама стомленай ад вучобы школьніцы "спяваў" на кожным вулгу дынамік. "Якія там былі нагузкі і маглі б сказаць сённяшняе вучні. - Няхай бы яна павучылася ў сучаснай школе, во тады б заспывала!" Сапраўды, час унёс у сістэму адукацкі значныя карэкцыі. Не здзіўлюся, калі хутка такі-сякі куплецік падцягнуць і дашкольнікі.

Гэту гісторыю мне расказаў зусім незнаёмы чалавек. Так нонька ў жыцці: чужому часам лягчы расказаць аб сваёй праблеме. Яна - маці шасцігадовага хлопчыка, які ўжо з новага навучнага года пойдзе ў школу. Нейкі час назад на сямейным сабране было вырашана аддаць малаго ў так званаю элітную групу дзіцячага сада, дзе, па словах знаёмага, дзетка надзвычай выдатна рыхтуецца да будучага школьнага жыцця: вучаць пісьму, чытанню, лічэнню, займаюцца з імі англійскай мовай, фарміруюць задаткі лідэраў, карэцый кажуць, аказваюць усе супермодныя на сёння паслугі.

Спачатку "адукацыйны працэс" пайшоў быццам бы няблага. Бацькі ганарыліся - яшчэ б, маючы такую падрыхтоўку іх дзіця не толькі не будзе няўтулена аддаваць сябе на ўрок, яно мае шанец быць адным з лепшых. Але хутка пачалі ўзнікаць праблемы: малы не хацеў ісці ў садок, поспехі на занятках пакідаў жадаць лепшага. А тут ішчы і выхавальніца "дзікавата" намякнула, маўляў, у вашага хлопчыка здольнасці не тыя... Да таго ж яна заўважыла, што яму з цяжкасцю даеца вызначыць колеру, дзіця блытаеца, а калі вызначыць колер, дык вельмі нязграбна, як быццам наўздагад. "Ён проста хвалюецца, дома ж правільна называе ўсе колеры, не ўдзянуць яшчэ, пакажам крыху, дапаможам", - ўсё атрымаецца, - меркавалі бацькі. На тое малы адразаваў нервовымі зрывымі, панічым страхам перад школай.

Занепакоеная маці звярнулася да псіхолага. Пасля ўсебаковага вывучэння здольнасцей дзіцяці спецыяліст прыйшоў да высновы, што ўсе паказчыкі адпавядаюць узросту, і, магчыма, справа толькі ў тым, што хлопчык больш чым на пажудо маларэзны, а ў такім узросце гэта даволі значная розніца.

Бацькі апынуліся перад дылемай: ці то забраць дзіця з сада, ці то пакінуць яго там, але ж шукаць разам з выхавальніцай нейкае выйсце? Калі забраць, дык што з ім рабіць далей? Займацца дома? - Няма магчымасці. Уладкаваць у іншы садок? - На такі кароткі час гэта даволі складана, калі не сказаць немагчыма, і зноў жа - не знаёмыя дзеці, не заўсёды лёгкай адаптацыя...

Пракаменціраваў сітуацыю я запрасіла дашкольных псіхалагаў лабараторыі прыкладной педагогічнай псіхалогіі пры Акадэміі паслядипломнай адукацыі. Гэтыя каментарыі былі наступнымі:

Можна сказаць, што выпадак - дастаткова тыповы, нічога новага ў ім няма. Ад падрыхтоўцы да школы бацькі павінны думаць з самага нараджэння дзіцяці, а не за год да паступлення, і ўжо тым больш не за некалькі месяцаў. Не трэба паводзіць сябе ўзбуджана ці яны пасажажыры на караблі, што церпіць крушэнне.

Хутчэй за ўсё ў гэтым выпадку прафесійная псіхалагічная дапамога патрэбна не дзіцяці, а самім бацькам. Мяркуючы, што праблема ўзнікла ўжо тады, калі дзіця выражало звычайнага і ўтульнага для яго асяроддзя, перавагі ў падрыхтоўку групу. Не выключанае магчымасць, што ў сям'і яму ўвесь час напаміналі, што ён ужо дарослы і павінен добра займацца ў групе, бо ад гэтага залежыць паступленне ў школу і далейшае вучоба. Паколькі гэта хлопчык, то аргумент маглі гукаць яшчэ і падобнае: "На цябе ўсё надзея, ты - наша будучыня..." Безумоўна, дзіця страецацца апраўдаць надзею бацькоў, а калі не атрымаецца, то хлопчык перажывае, адчувае за сабой віну. Не апошняю ролю адіграў і той факт, што ён наймат маладзёўшчыіх за астатніх дзяцей (у дашкольным узросце паўгода спрастоў вяртацца розніца) і проста не ў стане выконваць пэўныя практыкаванні, якія адпавядаюць старэйшаму узросту. Ад гэтага - занепакоенасць, хваляванне. Да таго ж выхавальніца без асаблівай увагі аднеслася да дзіцяці. Не дзіва, што ў выніку мы маем нервовыя зрывы і нежаданае вучэнне ў школе.

Думаюцца, што многія бацькі, а, магчыма, і педагогі пазналі сябе ў гэтай сітуацыі. Паўстае пытанне: што рабіць далей, дзе шукаць выйсце? Нічога не рабіць і нічога не шукаць, самае лепшае - гэта дазволіць дзіцяці быць самай сабой, звярнуць яму дзіцяцтва, паспее яно яшчэ зведаць праблемы дарослага жыцця. Наперадзе цалае лета, вось і няхай бегае, гуляе, радуецца цяплу і сонцу.

Неабходна заўсёды памятаць, што кожнае дзіця - індывідуальнасць, і таму патрэбна індывідуальнае падыходу. У любым выпадку не трэба нікуды спяшацца і перабольшваць значэнне падрыхтоўкі да школы, навучанне менавіта ў ёй і пачынаецца. Да таго ж дзяржаўная праграма "Палеска" прадугледжвае ў сваім змесце "базавую" адукацыю, таму, калі васае дзіця пойдзе ў звычайную школу, ніякай дадатковай адукацыйнай дапамогі яму не спатрэбіцца. Калі ж вы вырашылі рыхтаваць яго да вучобы ў

гімназіі, па магчымасці паярдаеце праконтсультуйцеся з псіхалагам.

Чым сапраўды могуць дапамагчы бацькі, дык гэта аблегчыць адаптацыю дзіцяці да школы, псіхалагічна падрыхтаваць яго да новага жыцця. Для гэтага трэба проста гаварыць з ім пра будучую вучобу, як мага часцей напамінаць, як любіць яго ў сям'і і як чакае ў школе настайнікі, новыя сябры. Можна пагуляць з дзіцём у школу, даць адчуць сябе і ў ролі вучня, і ў ролі педагога. Калі ёсць такая магчымасць, звядзіце яго ў будучую навуковую ўстанову, пакажыце разам па школьных калідорах, завіраеце ў буфет, купіце смачную булочку. Тады ваша дзіця будзе з радасцю і неярпеннем кажацца першага верасня.

Апошнім часам праблема перавагі навучання над выхаваннем у сістэме дашкольнай адукацыі робіцца ўсё больш актуальнай. І нездарма. Вучоная сцярджаюцца, што менавіта ў дашкольным узросце, калі вяртацца запатрабаваны так званыя лінійныя нервовыя сувязі, дзеці могуць лягчы за ўсё авалодаць граматыкай, вымаўленнем гукаў замежнай мовы. Наша нервовая тканка змяняецца на працягу жыцця. Зрокавыя вобразы і пахі, лёгка дотыкі і штурхі актыўна ўзаемадзейнічаюць адны нейронныя ланцужкі і паслаліць другія - з-за таго, што яны не выкарыстоўваюцца. Гэта і з'яўляецца білагічнай асновай ранняй адукацыі. Мозг у працэсе свайго "выстаплення" як бы кіруецца правіламі: карыстайся, інакш страціш. Разумеючы гэта, спецыялісты ствараюць усе больш інавацыйныя адукацыйныя тэхналогіі, што падштурхоўвае педагогаў да шырокага, але не заўсёды абдуманнага іх выкарыстання. Ці абавязкова гэтыя тэхналогіі з'яўляюцца эфектыўнымі? Ці не можа педагог, сам таго не жадаючы, нашкодзіць дзіцяці? Ці не "знайдзе" для малечы тыя адукацыйныя нагузкі, што ускладняюць на іх пры падрыхтоўцы да будучага жыцця?

І ўсё ж не будзем ва ўсім вінаваціць педагогаў. Экзамінацыйныя адносіны - яны, ведаеце, такія: ёсць попыт - ёсць прапанова. Безумоўна, няма нічога дрэннага ў тым, што дзіцяці цяпер маюць магчымасць не проста збоку назіраць за выхаваннем сваіх дзяцей, а ўдзельнічаць у ім непасрэдна. Яны могуць выбіраць, зыходзячы з інтарэсаў і здольнасцей сваіх нашкодзяў, якія дадатковыя заняты дзіця будзе наведваць. Менавіта па той прычыне, што попыт існуе, у апошнія гады было створана нямяла не дзяржаўных дашкольных устаноў. Дзяржаўныя таксама не стаяць на месцы і аказваюць населеным дадатковы адукацыйныя паслугі. Праблема толькі ў тым, што шмат хто з бацькоў жадае, каб іх дзіця з малых гадоў іграе, пела, танцавала і па англійску размаўляла, не да канца ўсведамляючы, як гэта пагубнае на яго фізічнае і псіхічнае здароўе. Падаўмайце - чаго жадае само дзіця?

Наталія АЛЁХІНА.

Не патрэбны нам Канары - нам здароўе падавай!

Лета - самы час займацца здаравеннем. Не-здарма заўважаю пустыню ў гэты перыяд дзіцячых садкі. Натуральна, што многія бацькі стараюцца браць дзетак разам з сабой у адпачынак у Крым, на Каўказ, часта за мяжу, а калі не маюць такой магчымасці, дык хаця б для таго, каб вывесці за горад. "Усё ж здаравей..." - мяркуюць яны. Вядома, сонца, свежае паветра, цёплыя пясок, рэчка, свежая і смачная садавіна і гародніна, карэйцы, усе аtryбуты лета прыносяць пэўную карысць. Але, на жаль, па шматпакаваму за-гаду або па ўзмаху кароўнай палачкі ўсё бывае толькі ў казках, а ў жыцці...

Якім чынам можна за тры летнія месяцы здаравейшы і больш выносливы? На што трэба звярнуць увагу бацькам і педагогам? Трымаючы гэтыя пытанні напамінае, я накіравалася з візітам у 15-ю гарадскую дзіцячую паліклініку, што ў Маскоўскім раёне сталіцы. Чаму ў 15-ю? Ну хаця б па той прычыне, што за апошнія тры гады тутэйшай спецыяльнасці атрымалі п'яць ганаровых граматаў за стварэнне разнастайных памятак і біялетэніі, прысвечаных здароваму ладу жыцця. Уражае? А яшчэ, прызнаюся, таму, што чула неабліга водгукі наведвальнікаў.

Сустрэкае мяне Марыя Цімафееўна Гурбо, урач-педыятр з амаль пяцідзясяцігадовым стажа. Пачынаю з таго, што вось, маўляў, пашчасціла ў дзіцячым садку, бацькі якіх маюць магчымасць вывесці іх калі не на Канары, дык у якасці Турцыю або ў больш звычайнае прычарнамор'е і працу парадзі для тых, хто застаецца з нашкодзяў у межах роднай дзяржавы, а то і наогул не выязджае з горада. Што, вы думаеце, я чую ў адказ? "І правільна робіць, што не выязджае, - кажа Марыя Цімафееўна. - Многія бацькі нават уяўляюцца не маюць, чым можа стаць для іх дзіцяці наведванне таго ж Крыма, Каўказа або далёкага замежжа. Часта падобнае здарэўшае - утопія. Дашкаляты, якія пражываюць на забруджанай радыёнуклідамі тэрыторыі, а таксама тыя, якія маюць пэўныя змяненні ў саставе крыві, могуць замест здаровага атрымаць, "дзякуючы" такім курортам, дрэнныя аналізы. Так што трэба быць больш уважлівымі да здароўя сваіх дзяцей. Гэта не значыць, што супраціўляцца існуючым для ўсіх дзетак, аднак перад тым як выправіцца ў падарожжа, не пашкодна б параіцца з урачом. А яшчэ лепш прачынаеца спадчынасць, сацыяльны аспект і інш."

Тое ж абсцледаванне не пашкодна зрабіць і на пачатку летняга перыяду. Нам, канешне, не ўпершыню брацца за справу, ў якой мы абсалютна нічога не разумеам. Але для таго каб здаравенне прынесла сваю карысць, няблага было б ведаць, на што канкрэтна яго

накіроўваць, якія адхіленні ў здароўі мае ваша дзіця.

"На жаль, многія бацькі проста не ўсведамляюць, як тыя ці іншыя хваробы, якія на першы погляд не здаюцца небяспечнымі, могуць заявіць аб сабе ў далейшым, - гаворыць галоўная медыстра Надзея Тараховіч. - Такія хваробы растуць як плоскас-тупнёвае або скаліз напачатку не выклікаюць асаблівага хвалявання, а потым выліваюцца ў астэахондроз, робіцца магчымым паўненне гарба, парушэнне абмену рэчываў, якія, у сваю чаргу, выклікаюць дадатковыя праблемы з лішняй вагой і г.д."

У паліклініцы здаравеннем дзетак займаюцца круглы год і з самага малодшага ўзросту. Хочаце, каб ваша дзіця наведвала басейн? На здароўе. Да вашых паслуг - цэлыя тры басейны. А самым маленькім плывцам, якім яшчэ няма і года, тут прапануюць пачынаць з ваннаў. Ці, можа, больш карысным для яго будзе масаж? Калі ласка. Можна сапраўды пазайз-дросціць тым, каму ўрачы на-значаюць такую экзатычную працэдурку як падводны душ-масаж. Толькі ўважце сабе, якое гэта задавальненне! Мне асабіста давялося пакаштаваць кіслародныя катэзілы - трэба ж перадаць чытанам хоць нейкія свае ўражанні. Смачна - не тое слова. Дарэчы, на кіслародны катэзілы згодна з рэкамендава-нымі і замацаваным графікам у паліклініку прыходзяць вучні шматлікіх школ і дашкольных устаноў раёна. І не дзіва, што яны, па словах урачоў, з не-чэрпавісцю чакаюць сваёй чаргі. А яшчэ тутэйшай спецы-ялісты практыкуюць лясное ла-зарам, якое, здаецца, зусім ня-даўна было навінкай для навед-вальнікаў ачынных меды-цынскіх устаноў. Прызнаюся, негледзячы на мой здаровы скептызм, усё ж мігнута радасна думка аб тым, што медыцына ў нас пакуль яшчэ ёсць бясплатная. Цікава: ці на-доўга?..

Лета, ах, лета... Разам з цёплым у дзіцячых жыццё пры-ходзяць шматлікія забавы, якія могуць быць небяспечнымі. Ме-навіта таму спецыялісты паліклінікі пазнамілі ўжо дзя-цей з такімі тэмамі, як прафілактыка дзіцячага траўма-зізму, лета і здароўе і інш. Пад кіраваннем Марыі Цімафееўны медыцынскія спецыялісты кантак-та са шматлікімі навуковымі ўстановамі раёна. Цікава, што медыцына дашкольных уста-ноў, запасаючыся тэмамі, якія асабліва хвалююць педагогаў і бацькоў, прыходзяць у паліклініку папавуцца, для іх ар-ганізуюцца спецыяльныя за-няткі. Яшчэ б, а вы самі паспра-баваеце адказаць на ўсе дзіцячыя пытанні...

Для таго каб маё ўяўленне аб здаравенні дашкалят у рускага народа. Да свята Пакрова Божай Маці дзеці з любой і радасцю афармля-юць у гуртках фотастэндзі "Тры со-нейку цёпла, пры маці добра". А колькі прыемных хвілін узаемін і твор-чага аднадушства дорыць працэс стварэння розных вырабаў-драбінкаў для выставы, падрыхтоўкі святчанага канцэрта і г.д.

Навука Дабрыні

З верасня 2001 года наш дзіцячы сад з'яўляецца рэспубліканскай эк-сперыментальнай пільгойкай па апра-баванні праграмы духоўна-маральна-га выхавання дашкольнікаў на пра-васлаўных традыцыях. А пачалося ўсё са стварэння музея "Вытокі", які пасля ператварыўся ў гурток (кіравіць Л.А.Шкідарэў). Ідэю ства-рэння такога гуртка з задавальнен-нем падтрымалі бацькі. На самым пачатку яго працы педагогі, зразу-мела, хваліліся, але вопыт пака-заў, што многія біблейскія сюжэты, прычым цікавыя дзеямі і даступныя для іх успрыняцця. Больш скла-дныя тэмы тлумачыць выхаваль-нікі дзіцячых дзяцей.

Вось, напрыклад, прытча пра блуднага сына выклікала ў малых хва-ляванне, іх меркаванні адроз-няліся. Нехта суперажыўся герою, а нехта выказаў і асуджэнне. Але калі выхавальніца паказала карціну Рэбранда "Вяртанне блуднага сы-на", дзеткі прыціхлі. На карціне - бе-саногі, з панурой галавой чалавек стаў на калені перад сваім бацькам. А ў дзіцячых вачах - і суперажыванне і дараванне, і міласэрнасць. З уласнай ім непасрэднасцю даш-каляты меркавалі, чаму сын пайшоў і чаму вярнуўся, аб чым думаюць у хвіліку сустрэчы бацька і сын... Часам можа было пагучу цікавыя і нечаканыя вы-сновы: "Міласэрнасць бацькі выра-твала жыццё сына", "Трэба з самага пачатку абдумваць кожны свой учы-нак", "Міласэрны чалавек робіць да-бро і сабе, і людзям", "Трэба ўмець да-раваць і прасіць даравання" і інш.

Былае, што канкрэтнае мыслен-не дашкалятак не дазваляе ім адрэ-зуэраваць сэнс расказанага сюжэ-та. Так, прытчу пра паршувіну і бярэ-зю, што трапілі ў вока, яны ўспрымалі як казку. І толькі потым, пасля тлумач-наў дарослых, пачалі прыводзіць да-добныя прыклады з жыцця.

У працэсе заняткаў дзеці засво-іваюць нормы праваслаўнай эты-кі: сумленнасць, удзячнасць, паслух-насць, валоданне сабою, дабрыню, веру, надзею, любоў - усё тая якас-ці, якія неабходны ў пастаянна змя-няльмыве свеце.

А яшчэ мы рыхтуем і праводім праваслаўныя свята. Гэта сумес-ная дзейнасць дзяцей, бацькоў і су-пачуўнікаў нашага сада. Гэтым пры-чытка адраджаюцца традыцыі беларускага народа.

Валянціна КРЫВЕНКА,
загадчыца дашкольнай установы №20 Жодзіна.

Тут дзеткі растуць, як грыбочкі

Прыемна, што ёсць сярод нашых чытачоў людзі, неабя-кавыя да працы іншых. Ці ча-ста нам даводзіцца чуць словы падзякі ў свой адрас? На жаль, нават калі пэўныя становаўчы эмоцыі і думкі ўзнікаюць, не кожны імкнецца іх выказаць. Гэты ліст, дасланы ў рэдак-цыю, хвалюе асабліва. У ім - уся цэпыня, на якую толькі здольнае мацярынскае сэрца, любоў да свайго сына, да жы-цця, да людзей...

Дарагая рэдакцыя! Вырасла напісаць у вашу газету, каб расказаць пра людзей, якія да канца аддаюць сябе выхаванню нашых дзяцей, - энтузіастаў сваёй справы.

У лютым 1994 года нямецкі спецы-ялісты завяршылі будаўніцтва дзіцячага са-да №6 Бяроза. Пасля яму была далена гучная беларуская назва "Чабарок" - так называецца лясная расліна, якая нясе людзям здароўе, радасць выхавання і су-пакаенне.

Гэта сучасны, прыгожы будынак з вялікімі вокнамі і жалюзі, з многімі най-ноўшымі выгодамі - басейнам, пад'язом да пад'язам, дэюма вялікімі заламі для за-няткаў музыкі і фізічнай культуры і г.д. Але гэта быў проста будынак, у яго неаб-ходна было ўдзіннуць жыццё. І прыйшла ў яго гаспадыня - загадчыца Лілія Яфімаўна Мартыненка, якая стала калапацця, каб новы будынак стаў не проста дзіцячым са-дам, а домам, дзе ўсім было б добра і ўтульна.

Запірала работа! Трэба было праца-ваць з новым калектывам, да кожнага знайсці асаблівы падыход. Неабходна было закупіць нагледныя дапаможнікі, вы-браць цацкі, дастаць пасцельную бялізну, завесці пясок у пяскоўніцы...

І вось, нарэшце, надыйшоў дзень, калі ўсё было гатова. Завінілі дзіцячыя галасы - сад зажаў сваім жыццём.

Прышла пара і майму сыну ісці ў дзіцячы сад. Вядома, я хвалявалася і пера-жывала, як ён будзе без мяне, без майго догляду. Але пасля некалькіх дзён "пры-выкання" маё дзіця з задавальненнем пачало хадзіць у сад.

Нек у адзін з выхадных бы з сынам былі на прагулку. І раптам ён рэзка вы-рываў сваю маленькую ручку з майёй і, вы-крываючы "Марына Міхайлаўна", пам-чаўся да тады яшчэ чужой для мяне жанчы-ны. У мяне ў душы ўскалынулася пагучы-рэзунасць. Але калі я падыйшла да іх і ўба-чыла задаволены, усмішлівы тварык майго сына і вельмі добрыя вочы жанчыны - Ма-рыны Міхайлаўны Пратасевіч, - я разуме-ам.

яны з задавальненнем лёгка пактукваюць сябе імі, а гэта ж выдатны масаж. Цяпер мы заўсёды выкарыстоўваем такое пастуканне па ручках, па ножках, па спіны адзін аднаму. Да таго ж гэта дазваляе пазбег-нуць рэфлексу спалоху.

Як бачыце, усе геніяльнае - проста. Не пашкодна б і баць-кам пераняць тое-сёе. Напры-клад, загартаванне: пачынаць медыкі раяць з паветраных ван-наў, спачатку чашчавых, хадзіць на прагулку ў любое на-двор'е, а ў спякотныя дні рас-правіць дзіця да трыскаў або купальнага касцюма. Не за-бывайцеся пра галоўныя прычы-ны гартавання - паступовасць і рэгулярнасць. Пасля таго як дзіця прывыкла да басанож па тра-ве, па пяску, можна, як гэта ро-біць у садку, паліваць вадой за-гадзя падрыхтаваны лужок (правірае, каб не было камя-нёў, шкла, іншых прадметаў, якія могуць пашкодзіць ножкі), побач расказаць сухую коўду і чаргаваць хадзіць дзіцяці спачатку па мокрай, а потым па сухой паверхні. Будзеце асцярожныя, калі дзіця схільнае да частых хвароб, увесь час сачыце за яго самаадчуваннем.

Загартаваны эффект аказа-юць і сонечныя ванны, да якіх можна прыступаць праз 7-10 дзён пасля паветраных. Сонеч-ныя ванны лепш прымаць у ру-ху - падчас гульні, хадзі, бегу і інш. -- з 9 да 11 гадзін у першыя палове дня і з 16 да 21 гадзіны ў другой палове дня. Вельмі карысна, калі дзіця знаходзіцца ў лясным цяньку. Аднак існуе і шмат супрацьпаказанняў, таму калі ваша дзіця мае сур'ёзныя адхіленні ў здароўі, не лішнім будзе параіцца з урачом.

Абавязкова частай загарт-овання з'яўляюцца водныя працэдуркі. Выносеце на сонца ёмістасці з вадой: калі яна на-грэецца, можна абліваць дзіцяці ножкі, а крыву пазней і цела. Вядома, малеча любіць і купанні ў адкрытых вадаёмах, бывае, што і не выцягнуць з вады. Як там ні шкада дзіцяці, але стро-га кантралюйце час знаходжан-ня ў вадзе. Агтымаўна глыбіня вадаёма для дашкаля-так - 70 сантыметраў. І яшчэ адзін важны момант: не дазва-ляйце дзіцяці купацца ў вадаё-мах, якія аблюбаваў пачаць. Справа ў тым, што яны з'яўля-юцца носьбітамі цыркулярнай лічынкі, якая асждае на расліннасці вадаёма і выклікае хваробу цыркулярна. Звярніце увагу, калі ў дзіцяці пасля тако-га купання ўзнікла тэмперату-ра, з'явіліся себры, высыпанні, пшчыры на скуры. Купацца лепш у правярэных вадаёмах у дру-гой палове дня і пры гэтым ак-тыўна рухацца ў вадзе: плаваць, гуляць з мячом і інш. Будзеце здаровыя!

Наталія АЛЁХІНА.

ла, што гэта надзейны чалавек, якому я магу даверыць сына без "агляд"!

З часам я бліжэй пазнаёмілася і з другім, не менш цудоўным чалавекам - Ка-цярынай Іванаўнай Папок. Пра такіх кажуць - прыгожыя душы чалавек. Яна вучыць нашых дзяцей ісці ў жыццё цвёрдымі, упэўне-нымі крокамі.

Колькі цікавых і пазнавальных заняткаў, віктарын, конкурсаў праводзілі выха-вальніцы, прымуджалі разнастайныя гульні для ўсебаковага развіцця нашых дзяцей! Запрашалі да ўдзелу і бацькоў. І за ўсім гэ-тым - бяссонныя ночы, пошук і сумненні.

Усё быццам бы добра, але мой сын ча-ста хварэў. І тут людзі, якія працуюць у гэ-тым дзіцячым садзе, не засталіся безуваж-нымі да майёй бяды. Загадчыца Лілія Яфімаўна дабілася, каб у садку адкрылі са-наторныя групы для дзяцей з аслабленым здароўем, і прапанавала перавесці майго сына туды.

У санаторнай групе кожная хвілінка на ўліку. Толькі пераступілі парог - усе на за-радак, потым зубы чысціць, за снадзеннем усё з'есці ды сокам запіць, пасля дарожка салёная "чакае", па якой трэба прабежыцца басанож, і абліванне. І так - цэлы дзень. З прагулкі на масаж, пасля абеду трэмаць ка-намі паляскаць, ды вітаміну з'есці, каму не пагрэць, а каму і пілюлю прыглынуць. І ёсць чалавек, які за ўсім гэтым прасачыць і ні пра што не забудзецца - гэта медыст-ра Наталія Анатольеўна Уварова.

Нездарма дзіцячы сад называецца "Ча-барок" - дух здароўя пасляўся ў нас у гру-пе. І наведвальнасць павялілася, і дзеткі падрасталі, як грыбочкі, і румянец зайграў на шчокі.

А "на варце" чысціні і парадку - па-мочнік выхавальніца, а прасцей кажучы, нянька Ляўдашэўна Скабеліна. Яна яшчэ і прасочыць, каб ва ўсіх шуркі былі звязаныя ды і рукавічкі пасля прагулкі пра-сучыны.

І глядзіш - расце самастойны чалавек.

Першы малонак сам намаляваў.

- Хто дапамог?

- Марына Міхайлаўна!

Першае слова прачытаў.

- Хто навучыў?

- Кацярына Іванаўна!

Ложаж сам прыбраў.

- Хто паказаў?

- Любоў Юлдашэўна!

Хочацца сказаць ім усім, а таксама Алене Мікалаеўне Дземядовіч, Ташыне Іванаўне Гальчун, Жанне Яўкаўлеўне Ліжкоў, Валентыне Сцяпанавне Вінар-скай, Ташыне Іванаўне Друшчын вярці дзякуй за іх працу, за іх вялікую любоў да дзяцей, за іх добрыя сэрцы. І пакланіцца ім у ногі.

З павагай
Марына Аляксееўна СЦЯПАНОВА,
г.Бяроза.

Бесталковыя – бацькі, а лечаць дзяцей

У Рэспубліканскі апёкавы цэнтр усё часцей трапляюць малыя, якім не хапіла бацькоўскай увагі

Адзін падлетак вырашаў праехацца на электрыцы ў літаральна значэнні прыназоўніка "на": на даху. Тады было вольна наваліцца на даху. На хлосціна сыходзілі электрычны разрад. З цяжкімі электраападкамі падлетак упаў з цягніка і ў дадатак атрымаў сур'ёзную чэрапна-мазгавую траўму. Яго даставілі ў дзіцячае апёкавае аддзяленне. У рэшце рэшт выжыў.

Падчас адпачынку на прыродзе маці пакінула без нагляду каліска з малым ля кастра. Каліска загарэлася. Дзіця атрымала цяжкія апёкі. Яму зрабілі некалькі складаных аперацый – нават спатрэбілася транспанацыя чэрапа – з далейшымі пластычнымі кампенсаваннямі.

Мноства такіх гісторыяў можа раскажаць мой суразмоўца – загадчык дзіцячага апёкавага аддзялення Рэспубліканскага апёкавага цэнтру Андрэй Уладзіміравіч КУДЛАЧ. Спачатку я прашу яго спыніцца на больш тыповых сітуацыях, у якіх дзеці атрымліваюць апёкі.

У нас лечацца шмат дзяцей, што атрымалі апёкі кіпнём, – раскажае Андрэй Уладзіміравіч. – Звычайна гэта дзеці 5-6 гадоў. Напрыклад, малое пераварочвае на сябе талерку з супам. Альбо апёкае сябе, калі дамагае маці на кухні: дзіця пераставіла вядро з кіпнём, і абрываецца рука. Ці нешта здараецца, калі мама гатуе, а дзіця падбіраецца да пліты. Крыху старэйшыя часцей атрымліваюць апёкі агнём ці электрычнасцю. Такое бывае, калі дзеці самастойна распальваюць кастры ці калі дамагаюцца бацькам пры распальванні печкі, спальняючы смеццэ ў вёсцы ці на дачы. Аляксандра дзеці пры карыстанні электраагрававальнымі прыборамі ці недакарэктна паліваюць каліскамі: людзі не купляюць у магазіне, маральныя, а са свайго скароту робяць і ляжаць аголеныя правады. Здарэцца, падлеткі аляксандра на ўроках хіміі, калі падчас вопыту разаб'ецца колба з якой-небудзь кіслатой. Мы лечым многіх аматараў піратэхнікі. Асабліва шмат такіх пацыентаў у час святаў. Увогуле свята, канікулы – для нас пік работы. Цяпер нават не ведаем, куды класіфікаваць. Рэдка бывае, што дзіця даставілі да нас са школы ці дзіцячага садка. Пякуць дзеці занятых, траўм у іх шмат менш. Найчасцей малыя атрымліваюць апёкі, калі застаюцца без нагляду па-за школай.

Такім чынам, асноўнай прычынай апёкаў з'яўляецца безнагляднасць дзяцей? – Так, гэта самая першая прычына. Прычым у апошнія гады ўвага бацькоў да сваіх дзяцей усё аслабляецца. І вынік такой з'явы мы можам назіраць у нашым цэнтры: апёкі цяпер значна "памалалі". Штогод у геаметрычнай прагрэсіі павялічваецца колькасць пацыентаў ва ўзросце ад некалькіх месяцаў да трох гадоў, якія паступаюць да нас з апёкамі траўмамі. Нядаўна ў нас лячыўся шасцімесячны малюк з апёкам ад кіпнёна. Пытаюся ў бацькоў, як такое здарылася. Кажуць, абярнуў на сябе чайнік. Як такое магчыма? І такіх прыкладаў становіцца ўсё больш. Не ведаю, як назваць гэтую з'яву: сацыяльная інфанта-

насць ці папросту бесталковысць бацькоў. Многія мамы, якія ляжаць сёння ў нас са сваімі дзецьмі, нават сябе дагледзець не могуць – хоць бы ў сэнсе элементарнай гігіены. Проста не перастае здзіўляцца. Я лічу, неабходна пра-водзіць вялізную сацыяльную работу па выхаванню тых жа маці. Глядзець трэба за сваімі дзецьмі, тады і апёкаў значна паменшае.

Колькі дзяцей становяцца вашымі пацыентамі штогод?

– Статыстычна мы лечым каля тысячы дзяцей, амбулаторна – яшчэ каля трох тысяч. Да нас з'яўляюцца жыхары Мінска, Мінскай вобласці. Жыхароў іншых рэгіёнаў краіны мы прымаем, калі патрабуецца спецыялізаванае лячэнне, калі выпадак даволі складаны.

А якія апёкі з'яўляюцца найбольш сур'ёзнымі, небяспечнымі?

– Электраапікі – самыя страшныя. Калі чалавек атрымлівае такую траўму, ён траціць прытомнасць і потым не памятае, што з ім адбылося. Апёкавая ранка знешне невялікая, але пашкоджанне ўнутраных тканак, мышцаў, сасудаў вельмі значнае. Такую чалавеку неабходна тэрмінова дапамога.

Як пачаць ад апёкаў?

– Вядома, не трэба рабіць у народзе: мы не прыкладаем да раны бульбу, шыбуно ці яшчэ што. Не трэба расцэньваць апёк толькі як пашкоджанне скуры (калі мае месца выключна апошняе, дык такі апёк жывіць і сам). Гэта сур'ёзная траўма, якая без адекватнай тэрапіі менавіта ў спецыяліста можа прывесці да смерці. Мы з'яўляемся хірургічным падраздзяленнем. Наша задача – аперацыйнае лячэнне (калі самастойна зачыць рана не зможа), а таксама далейшая пластычная рэабілітацыя пацыента – аж да магчымых у нашых умовах касметыкі. Такім чынам, наша падраздзяленне было б больш правільна называць не апёкавым, а – як ва ўсім свеце называюцца падобныя установы – аддзяленнем рэканструкцыйна-пластычнай хірургіі з лячэннем апёкавай траўмы.

Уласна апёкавая траўма падзяляецца на чатыры ступені. І ўсё менавіта адносна апёкаў трэці і чацвёртай ступені прымяняюцца хірургічныя метады, медыкаментознае лячэнне. Калі апёка больш за 5-15 працэнтаў паверхні скуры, дык такі стан ёсць апёкавая хвароба. Пры ім пачынаюць галаўны мозг, сэрца, ныркі, печань і інш. – няма ніводнага органа, які б не атрымаў пашкоджання. Гэта наступства прыкнінкі ў кроў таксінаў, якія ўварыліся ў выніку разбурэння скурэлага покрыва. Дарэчы, такі таксін – адзін з самых агрутных на зямлі. Падчас апёкавай хваробы чалавек можа загніць ад шоку, нырковай недастатковасці, септыкасеміі. Тут неабходна сур'ёзнае медыкаментознае лячэнне, трапіў пацыенту пачату ўводзіць аб'ёмна-бальнавыя прэпараты, процісепсічныя, процісепсічныя, антакісі, антыбіётыкі, сульфатіл-аміды, уводзіць кровазамяняльныя прэпараты і іншы.

Пасля выхату з бальніцы пацыент павінен наведваць урача доволі працягла час. А дзецім увогуле неабходны нагляд спецыяліста да заканчэння перы-

ду росту шкідку. Бо арганізм расце, а рубец не расцягваецца. Вынікам можа быць неразвіццё пальцаў ці, наадварот, выварат пальцаў, незнанне суставаў ці рубцовыя знявечальныя дэфармацыі таару. Напрыклад, дзіця не можа нават вочы заплюшчыць ці праціснуць у рот лыжку...

А як наконт тых сродкаў, рэклама якіх ідзе па тэлебачанні: розныя пластыры, плёнкі, мазі для расцягвання рубцоў?

– Гэта ўсё камерцыйныя рэчы. Інакш кажучы, хлусня, шарлатанства. Даводзіцца сутыкацца і з шарлатанствам іншага кшталту. Толькі ў Мінску ведаю трох так званых лекараў, якія прапаноўваюць свой "цудадзейны" эліксір. І людзі ідуць у іх на поведзе і плацяць значныя сродкі (дарэчы, два такія лекары ўжо нябожчыкі, але "мафія" працягвае дзейнасць пад іх імёнамі). Дык вося як гатуець такі эліксір (паведзе даследавання Акадэміі навук, якое было праведзена на кафедрі біяхіміі БДУ). У атпэцы купляюць прэпарат – вадкасць бору. Затым яго разбаўляюць вадароднай вадой у 10 разоў. І, вядома, разліваюць па вялікай чаше. Рагулярна мы сутыкаемся з сур'ёзнымі праблемамі, што ўзнікаюць у выніку самалячэння. Тут абавязкова нармальнае тэрапія ў спецыяліста.

Як вы ацэньваеце матэрыяльна-тэхнічную базу Цэнтру?

– Фінансаванне з боку дзяржавы зусім недастатковае цяпер. Гэта пры тым, што апёкавая служба – адна з самых дарагіх медыцынскіх службаў ва ўсім свеце. Адчуваем значную нястачу лекаў, абсталявання. Калі ўзнікае экстрэмальная сітуацыя, далучаецца адміністрацыя, дапамагаюць спонсары. Так-сёк выкручваемся.

На вашу думку, медыцына ў нас павінна быць платнай ці не?

– Гэта павінна вызначыцца дзяржавай. Але медыцына павінна быць поўнаасцю платнай ці поўнаасцю бясплатнай, інакш узнікае блытаніна. Калі бясплатна – дзяржава павінна ўзяць на сябе абавязак вышукваць у адпаведнай меры сродкі. Нядрэнны варыянт – страхавая медыцына: нарадзілася дзіця – у яго павінна быць страхавы поліс. Як прафсаюзнае ўзносі, плаціць медыцынскую страхоўку. Хоць бы чалавек і здаровы, ніколі не ведае, дзе ўпадзе. Затое ў выпадку хваробы страхавая кампанія выдае дастатковыя сродкі на лячэнне. І не ўзнікае такой сітуацыі, што перад тым, як лечы ў бальніцу, чалавеку неабходна набыць пэўныя лекі. Платная медыцына – таксама магчыма. Чалавек хоча лячыцца ў пэўнага ўрача – калі ласка. Яму прадаўляюцца папярэдні кошт яго лячэння і просяць, на прыклад, 40 працэнтаў папярэдняй палаты. Астатняе – пасля заканчэння лячэння.

Пры тым наша служба платнай быць не можа. Нават калі дзіця паступае для пластычнай аперацыі, трэба разумець, што гэтая аперацыя – вымушаная. 80 працэнтаў пластычных аперацый робяцца ў нас па прычыне рэальнай альбо магчымай інваліднасці.

Гутарыла
Вольга ЗАЙКІНА.

Шалова ўрачоў - ад Бога...

Уладзімір Іванавіч, ведаю, што вы прыхільнік стварэння так званай сістэмы аказання дапамогі праз урачоў агульнай практыкі...

Спаўрады, на базе нашай паліклінікі ўпершыню ў горадзе створана амбулаторыя ўрача агульнай практыкі. Што гэта значыць? Гэта медыцынская ўстанова, якая абслугоўвае насельніцтва, што кампактна пражывае ў тым або іншым раёне горада. Напрыклад, наша амбулаторыя працуе ў мікрараёне Сухарава, абслугоўвае 10 тысяч дарослага насельніцтва і 3 тысячы дзіцячага.

Задача амбулаторыі – лячэнне нескладаных захворванняў, простыя хірургічныя аперацыі перавязкі, прыём хранічных хворых і г.д. Падрыхтоўка ўрачоў агульнай практыкі вядзецца зараз у Беларускай акадэміі паслядипломнай адукацыі.

Якімі ж навыкамі павінен валодаць урач агульнай практыкі?

– Ён павінен мець уяўленне аб хваробах вачэй, хваробе вуха, горла, носа, а таксама аб асноўных хірургіі і гінекалогіі. Падкрэсліваю, задача ўрача агульнай практыкі – аказаць першасную дапамогу; калі ён палічыць неабходным, хворы будзе накіраваны ў паліклініку або кансультацыйна-дыягнастычны цэнтр.

У амбулаторыі ёсць таксама дзённы стацыянар. Тут могуць прайсці курс лячэння хранічнай хворы альбо тых, хто па нейкіх прычынах не хоча ісці ў стацыянар. Дзённы стацыянар – найбольш рацыянальная форма лячэння пры недастатковасці бюджэтнага фінансавання нашай галіны.

Увогуле, паўсюднае ўвядзенне аказання медыцынскай дапамогі ўрачамі агульнай практыкі дазволіць, па-першае, паменшыць колькасць выклікаў "Хуткай дапамогі", па-другое, разгрузіць стацыянары ў бальніцах, і па-трэцяе, разгрузіць вузкіх спецыялістаў. Знікне чарга да неўрапатолага, ЛОР і г.д.

Але ж, думаю, тут вельмі актуальны лозунг – "Кадры вырашаюць усё..."

Спаўрады, урач агульнай практыкі павінен быць абаронены юрыдычна і мець магчымасць рагулярна ўдакладнаваць свае веды і майстэрства. І пакуль усё гэтыя навацыі стануць паўсюдзёнай практыкай, пройдзе 6-7 гадоў.

Уладзімір Іванавіч, хацелася б закрануць праблему льготных рэцэптаў...

– Вося маё думка як урача-практыка – аказанне адраслай дачцэй ў залежнасці ад ступені страты здароўя. Льготныя рэцэпты павінны мець акалагічныя хворыя, псіхічныя і людзі, што перанеслі інфаркт. Чаму, напрыклад, у Мінску ўдзельнікі вайны мае льготныя рэцэпты на суму ў некалькі соцень дзялёраў, а ў далёкай вёсцы яго аднагодак, які пражыў усе жыццё без нагі і з хворы, атрымлівае значна менш лекаў або ўвогуле нічога не атрымлівае. Атрымалі адраслай дачцэй самі вырашыць, як і куды яе паставіць. Тады не будуць вынісвацца рэцэпты на мёртвыя душы і г.д.

Як вядома, прынятае рашэнне ўрада аб пазабюджэнтнай дзейнасці медыцынскіх устаноў...

– Размова не ідзе аб тым, каб у паліклініку можна было ісці, толькі маючы патрэбную суму грошай. Іншая справа – для тых, у каго матэрыяльныя магчымасці дазваляюць, будуць існаваць платныя талоны. Шчыра кажучы, шмат хто з хворых дзякаваў урачу. І такая практыка нарадзіла шмат негатывіўных з'яў. А зараз будзе магчымасць разлічыцца афіцыйна.

Гэтыя грошы ідуць на выплату падаткаў, матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне лячэбнай установы, і толькі 7-8 працэнтаў ідуць на прэміі для медыкаў. Такі расклад мала стымулюе саміх медыкаў на развіццё платных медыцынскіх паслуг.

Уладзімір Іванавіч, а як будуць прымацца хворыя па платных талонах?

– Усё будзе зразумела, калі будуць унесены змяненні ў Закон "Аб ахове здароўя", у падатковае заканадаўства. Абавязкова трэба прыняць пастанову "Аб мінімальных медыцынскіх сацыяльных стандартах".

Увогуле, для некаторых пацыентаў час – гэта грошы. І яму прасцей узяць платон сёння, чым бясплатны – праз тыдзень.

А як, на вашу думку, залежыць асацыя работы ўрача ад яго зарплатаў?

– Скажы вам цікавую рэч: 40-45 працэнтаў – гэта ўрачы ад Бога. І яны будуць працаваць у любых умовах: 10 працэнтаў не будуць працаваць, якая б зарплата ў іх ні была. Гэта людзі, выпадковыя ў медыцыне – такія ёсць у любой іншай сферы. Затая сярэдняя зарплата ўрача нашай паліклінікі – 117 дзялёраў. Гэта зусім мала, як вы разумееце, пры росце цен на ўсе тавары і паслугі.

Уладзімір Іванавіч, на сваёй спецыяльнасці вы – хірург, і нават робіце аперацыі ў паліклініцы. Дзе вам камфортней – у кабінце галоўнага ўрача ці ў аперацыйнай са скальнялом?

Спаўрады хірург заўсёды лепш адчувае сябе за аперацыйным сталом. Але ж некаму трэба займацца і адміністрацыйнай работай.

Паколькі мы гутарым з вамі напярэдадні свята медыцынскага работніка, хачу павіншаваць усіх сваіх калег і пажадаць ім поспехаў у высакароднай працы.

Ала ШАЎЦОВА.

Выдатніца Гомельскага медыцынскага вучылішча Дана Шчуко ў вольны ад заняткаў час у складзе атрада "Міласэрнасць" дапамагае пенсіянерам і састарэлым зрабіць уборку ў кватэрах, даставіць лекі з аптэкі і прадукты з магазіна. Пасля заканчэння вучылішча марыць паступіць у Гомельскі дзяржаўны медыцынскі інстытут і атрымаць прафесію ўрача.

Фота Сяргея ХАЛАДЗІЛІНА, БЕЛТА.

16 чэрвеня — Дзень медыцынскіх работнікаў

Людзі ў белых халатах

Ёсць такі цэнтр!

Цэнтра, падобнага гэтаму, у Беларусі больш няма. Яго ўнікальнасць заключаецца ў тым, што ўсе яго структурныя падраздзяленні аб'яднаны агульнай камп'ютэрнай сеткай. У адным з падраздзяленняў цэнтра ёсць ложка для хворых, якім патрэбна тэрміновае дыягнастыка і лячэнне. Такім пацыентам не даводзіцца чакаць сваёй чаргі, каб зрабіць ультрагукавое даследаванне, рэнтген... Дотэлевае абследаванне можна прайсці літаральна за два дні. А камп'ютэрная база даных – істотная падмога ў працы ваенных медыкаў.

Зрэшты, ідэя стварэння цэнтра прамянёвай дыягнастыкі і прамянёвай тэрапіі ўзнікла ў шпіталі ў сярэдзіне дзесяцігоддзяў г.д. Яго вытокаў стаў палкоўнік медыцынскай службы запасаў Якаў Байрашэўскі – першы начальнік гэтага цэнтра. Дзякуючы намаганням Якава Аляксандравіча, было папярэдняе рэнтгеналагічнае аддзяленне, павяліўся кабінет ультрагукавага даследавання. Пасля ў склад цэнтра ўвайшлі аддзяленні камп'ютэрнай тамаграфіі, рэнтгенахірургіі і лазерных метадаў лячэння, кабінет прамянёвай тэрапіі. У медыкаў павялілася магчымасць за кароткі тэрмін усебакова абследаваць сваіх пацыентаў.

Дарэчы, медперсанал у цэнтры падараваў добры. Больш за тое, Якаў Аляксандравіч уважліва сачыў за поспехамі сваіх калег у іншых ваенных лячэбных установах. Некаторых са спецыялістаў удалося "пераманіць" да сябе. Так, аддзяленне камп'ютэрнай тамаграфіі ўзначаліў палкоўнік медыцынскай службы Аляксандр Федзюкоў, які прыехаў з Асіповічаў (менавіта Аляксандр Сцяпанавіч замяніў Якава Байрашэўскага на пасадзе начальніка агульнага аддзялення рэнтгенахірургіі прыбыў з Гомельскага ваеннага шпітала тады яшчэ малады афіцэр Георгій Пасяйшвілі...

Усё гэта задумаліся спецыялісты пра стварэнне камп'ютэрнай сеткі. Дзякуючы кіраванцтву 432-га ГКВШ былі закуплены камп'ютэры. Набыццё неабходнай праграмы за мяжой аказалася вельмі дорага. На дапамогу прыйшлі прадстаўнікі Ваеннай акадэміі, якія сумесна з вучонымі з Нацыянальнай акадэміі навук узяліся за стварэнне айчынных праграм.

Сёння камп'ютэрная сетка ахоплівае ўсе структурныя падраздзяленні цэнтра прамянёвай дыягнастыкі і прамянёвай тэрапіі. Падключаны да яе і некаторыя іншыя аддзяленні шпітала: функцыянальнай дыягностыкі, неадкладнай тэрапіі, траўматалогіі, нейрахірургіі... Плянучца і далейшае пашырэнне сеткі аж да ўключэння ў яе ўсіх ваенных шпіталаў Узброеных Сіл.

У чым перавага работы з

камп'ютэрнай інфармацыяй? Перш за ўсё ў тым, што медыкам даводзіцца мець справу з відэакарцінкай, якая захоўваецца ў базе даных. А гэта асабліва важна пры правядзенні рэнтгенаграфічнага абследавання, у камп'ютэрнай тамаграфіі. Пры паўторным абследаванні можна паглядзець у дынаміцы, як развілася хвароба і наступіла выздаравленне. Фіксуе камп'ютэр і дозу апраменьвання, атрыманую пацыентам. На кожнага з іх заводзіцца картка.

Маскоўскія спецыялісты, якія павялілі ў шпіталі, з іхавасцю ўспрынялі ўкараненне ваеннымі медыкамі праграму. Зацкаваліся камп'ютэрнай сеткай і некаторыя мінскія бальніцы.

Яшчэ адна перавага работы з відэакарцінкай – адпала неабходнасць у рэнтгенагійскіх плёнках, рэзактывах. А гэта яшчэ і істотная эканомія грашовых сродкаў!

Вядома, новаўвядзенне працуе ад прадстаўнікоў цэнтра пэўныя навыкі, якія яны пастаянна ўдакладнаюць. Не так даўно ваенным медыкам павялілі ў Маскве на расійскім форуме "Радыйлогія-2002", дзе азнаёміліся з новымі метадыкамі дыягнастыкі і лячэння розных захворванняў, з сучасным абсталяваннем, абмяняліся вопытам. Атрымалі супрацоўнікі цэнтра запрашэнне да ўдзелу ў міжнародным форуме "Асновы клінічнай радыёбелогіі", які пройдзе ў Санкт-Пецярбургу, у чаквёрым расійскім форуме "Прамянёвая дыягностыка і прамянёвая тэрапія ва умовах тэхналагічнага прагрэсу новага стагоддзя".

Вялікая база даных, створаная ў цэнтры за час яго існавання, – добрая падмога для напісання ваеннымі медыкамі 432-га ГКВШ навуковых работ. Больш як тысяча пацыентаў штогод праходзіць абследаванне ў цэнтры прамянёвай дыягностыкі і прамянёвай тэрапіі. Некаторыя з іх – больш за два разы.

Безумоўна, ёсць яшчэ чаму павучыцца ў замежных калег. Тых ж расіянэ зрабілі сур'ёзны крок наперад у галіне рэнтгеналогіі. Зразумела, беларускім ваенным медыкам не хацелася ў адставаць у гэтай сферы. Аднак для ўкаранення новых тэхналогій патрэбны сродкі, і нема-

Паранейшаму верай і прадаў служыць у цэнтры рэнтгенаўскай камп'ютэрнай тамаграфіі нямецкай фірмы "Сіменс", перададзены 432-му ГКВШ яшчэ ў бытнасць Савецкага Саюза. Дарэчы, падобныя апараты ў той час у СССР было не больш дзесятка. У спісвак структурных Беларусі ён сёння адзіны. Аднак, які значнаў цяперашні кіраўнік цэнтра палкоўнік медыцынскай службы Канстанцін Жоха, кіраўніцтва шпітала прыкладвае ўсе намаганні для абнаўлення матэрыяльнай базы ваеннай лячэбнай установы. У прыватнасці, не выключана, што ў бліжэйшы час тут павяліцца магнітна-рэзанансная камп'ютэрная тамаграфія. Яго выкарыстанне дазволіць пазбегнуць апраменьвання пацыентаў, дасць магчымасць атрымаць больш падрабязную інфармацыю аб стане хворага.

Магчыма, у перспектыве ў цэнтры будзе нават створана аддзяленне магнітна-рэзананснай тамаграфіі. Пасляхова выкарыстоўваецца тут і іншыя ўнікальнае абсталяванне. Напрыклад, ортапедычна-тэрапеўтычны апарат, які робіць рэнтгенаўскія здымкі адразу ўсіх зубоў. Або лічбавы флюараграфічны апарат "Пульмаэкс-прэс", які павялічыў у Беларусі адносна нядаўна. Дарэчы, у яго распрацоўцы прымалі ўдзел і спецыялісты цэнтра. Чакаецца, што падобны бясплёнасны апарат у хуткім часе будзе ўсталяваны і ў прыёмным аддзяленні шпітала.

Але любое абсталяванне без вопытных спецыялістаў – толькі непатрабная куча металу. Палкоўнік медыцынскай службы Канстанцін Жоха сваімі падначаленымі задаволены. За плячыма ў многіх з іх – не адзін дзесятак гадоў армейскай службы. Працуе ў цэнтры былы галоўны рэнтгеналаг Беларускай ваеннай акадэміі палкоўнік медыцынскай службы ў адстаўцы Барыс Кірзеў. Многія ваенныя медыкі сталі за спінай Барыса Аляксандравіча ў час рэзгіналагічнага абследавання, спасцігаючы азы нялёгкага рамяства. Цудоўна ведаюць сваю справу палкоўнік медыцынскай службы ў адстаўцы Мікаіл Якубовіч, Ніна Мальцава, Марына Пракопавіч, Алена Гур'ева, Айна Сухавей, Аксана Намянат, Яўгена Пуставойт, Алена Пазняк.

Аляксандр ГРАЧОЎ.

Калі хочаш быць здаровым...

Прадоўжыць гэтую фразу паспрабавалі ў сталічнай гімназіі № 14

Прапаганда заняткаў спортам у ЗША, дзе кожны трэці амерыканец пактуе ад залішняй вагі, абыходзіцца ў мільёныя долары. У Германіі прагматычныя немцы наведваюць спартзалы цэлымі працоўнымі калектывамі фірм, агенстваў і дзелавых кантор – спартыўны аб'ёмнемецкаму работадатцу абыходзіцца намнога танней бальнічнага лістка яго служачага. Павярнулася да фізічнай культуры і наша ўсходняя суседка – Расія, дзе, як вядома, галоўным спартыўным прапагандыстам з'яўляецца сам Прэзідэнт Уладзімір Пуцін. У нашай краіне пра спорт таксама не забылі. Будуюцца лядовыя палаты і футбольныя пляцоўкі, праводзіцца спартыўна-масавыя спаборніцтвы рэспубліканскага маштабу.

Але гэта ўсё, як кажучы, сумна вядома дзяржаўны падыход да праблемы. А як ідуць справы на месцах? Напрыклад, у асобна ўзятай мінскай школе-гімназіі № 14, дзе нядаўна на пасяджэнні круглага стала адбыўся абмен думкамі педагогаў і бацькоў наконт фізічнага здароўя моладзі – тых, каму ў хуткім часе краіна даверыць свой дабрабыт, прастыж на сусветнай ароне, бізнесу і суверэнітэт?

У калектывнай гісторыі хваробы асобна ўзятай сярэдняй навукальнай устаноўе адлюстроўваецца агульная, на жаль, не вельмі ясная, карціна, якая прымушае пра многае задумвацца. Адкрыла дыспут дырэктар гімназіі Таццяна Радзько. Яна зазначыла, што фарміраванне ў школьнікаў здаровага ладу жыцця на ўроках фізкультуры і ў працэсе пазашкольнай работы з'яўляецца сёння першачар-

(каля 5 працэнтаў ад усіх тэсціраваных). Больш за пачасток вучняў (64 працэнтаў) адносяцца да другой групы. Тых, хто рэзка адстае ў фізічным развіцці, набралася 230 чалавек (каля 30 працэнтаў).

На першым месцы сярэд хвароб, ад якіх пакутуюць дзеці, ідуць парушэнні вастрыя зрок – 184 чалавекі (23,5 працэнта). Потым – захворванні эндарынальнай сістэмы – 172 вучні (22 працэнта). На парушэнне паставы пакутуюць 109 школьнікаў (каля 20 працэнтаў). Праблемы са страўнікава-кішчым трактам адчуваюць 13 працэнтаў гімназістаў. Ларэахворванні пастаянна дыймаюць 17 працэнтаў дзяцей.

У цэлым жа на розныя захворванні пакутуюць каля 70 працэнтаў вучняў 1-8 класаў. У параўнанні з мінулымі годам дзіцячая захворванасць вырастае ў сярэднім на 2-3 працэнта. Не менш насцярожваюць лічбы, якія прывяла намеснік дырэктара па пачатковых класах Галіна Гоўзіч. Паводках педагога, з трохсот вучняў пачатковай школы толькі 29 лічацца поўнаасцю здаровымі. Самую нізкую, трыцю, групу здароўя маюць 56 чалавек. І гэта нягледзячы на ранішняе гімнастыку, загартуванне і гульні

ПАНЫДЗЕЛАК, 17 ЧЭРВЕНЯ БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ 6.00, 7.00, 9.00, 9.00, 12.30, 18.00, 23.00 Навіны. 6.10, 7.10, 8.15 Добрай раніцы, Беларусь! 9.20 Футбол. Чэмпіянат свету. 1/8 фіналу. 11.30 "Сямейныя вузы". 12.50 Арсенал. 13.15 Тэлеарометр. 13.30 "На скрыжаваннях Еўропы". 14.20 Футбол. Чэмпіянат свету. 1/8 фіналу. 16.30 Кароўная шкатулка "Саюз-мультфільмы". "Апошні пялёстак". 17.00 "Сышчыкі". 18.25 Зона ікс. 18.35 Баявік "Шаалінь. Бтва за бис-			
АЎТОРАК, 18 ЧЭРВЕНЯ БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ 6.00, 7.00, 8.00, 12.30, 18.00, 23.35 Навіны. 6.10, 7.10 Добрай раніцы, Беларусь! 9.20 Футбол. Чэмпіянат свету. 1/8 фіналу. 11.30 "Сямейныя вузы". 12.50 Добры дзень, Беларусь! 13.25 "Ад світанку чэрвеньскіх...". 14.00 "Прысвечаны франтавым кінаператрам". 14.20 Футбол. Чэмпіянат свету. 1/8 фіналу. 16.30 "Пяць іудаў". 16.40 "5х5". Праграма для старшакласікаў. 17.00 "Сышчыкі". 18.25 Зона ікс. 18.35 Саюзная веча. 18.55 Наша спадчына. Помнік архітэктару ХХІ стагоддзя - касцёл св. Францішка Ксав'ера ў Гродне. 19.10 Дэталі "Сяргееў шукае			
СЕРАДА, 19 ЧЭРВЕНЯ БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.25 Навіны. 6.10, 7.10, 8.10 Добрай раніцы, Беларусь! 8.35 Выпускі экзамен па фізіцы за курс сярэдняй школы. 9.15 "Сышчыкі". 10.05 "Навалінычныя камяні". 10.35 Здароўе. 11.00 "Сямейныя вузы". 12.20 Добры дзень, Беларусь! 12.55 Кінанаваля "Кахаш". 13.40 Рэпартаж па прэвізцы. 14.20 "Нічын таямні". ХВ Міжнародны фестываль сучаснай харэаграфіі ў Віцебску. 15.20 "Апошняя рэзервацыя". Мультсерыял. 15.45 "Навалінычныя камяні".			
ЧАЦВЕР, 20 ЧЭРВЕНЯ БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ Тэаінічная прафількава да 15.00. 15.00, 18.00, 23.55 Навіны. 15.20 "Апошняя рэзервацыя". Мультфільм. 16.05 "Навалінычныя камяні". 6.10 "Пяць іудаў". 16.20 "5х5". 17.00 "Сышчыкі". 18.25 Зона ікс. 18.35 "Тайны Саджурі". Маст. фільм. 20.15 "Тайны Мінскага падполля". Частка 3-я. 20.40 Калыханка. 20.40 Панарама. 21.50 Маст. фільм "Лэдзі Макбет Мінскага павета". 22.30 Спорт-кур'ер. Футбол. 23.30 "Сустрача ў Траецкім" з Аляксандрам Дамарацкім. 0.15 "Грамадзянін начальнік". 4-я серыя.			
ПЯТНІЦА, 21 ЧЭРВЕНЯ БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 12.30, 18.00, 23.40 Навіны. 6.10, 7.10, 8.10 Добрай раніцы, Беларусь! 9.20 Футбол. Чэмпіянат свету. 1/4 фіналу. 11.30 Сад мамы. 12.00 Да дня паміж і смутку. "Абарона Брэсцкай крэпасці". 13.40 "Жулі Леско". 14.20 Футбол. Чэмпіянат свету. 1/4 фіналу. 16.30 "Пяць іудаў". 16.40 "5х5". 17.00 "Сышчыкі". 18.25 Зона ікс. 18.35 Свет і мы. 18.55 Маст. фільм "Мужчынскі талісман". 20.15 "Тайны мінскага падполля". Частка 4-я.			
СУБОТА, 22 ЧЭРВЕНЯ БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ 7.00, 9.00, 14.00, 18.00 Навіны. 7.10 Сутнасць. 7.40 Маст. фільм "Два байцы". 9.20 Футбол. Чэмпіянат свету. 1/4 фіналу. 11.30 Маст. фільм "Бессмяротны гарнізон". 13.05 "Здароўе". 13.30 "Я, лэйтнант Махнач...". 14.20 Маст. фільм "Чэмпіянат свету. 1/4 фіналу". 16.30 "Пяць іудаў". 16.40 "5х5". 17.00 "Сышчыкі". 18.25 Зона ікс. 18.35 Свет і мы. 18.55 Маст. фільм "Мужчынскі талісман". 20.15 "Тайны мінскага падполля". Частка 4-я.			
СЯБОТА, 23 ЧЭРВЕНЯ БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ 7.00, 9.00, 15.00 Навіны. 7.15 "Агасвет". 7.40 "Жанчына ў белым". 8.30 Арсенал. 9.15 Слоса Мітрапаліта Філарэта на Свмху (Пяцясейніцкіх) і Дзень Святога Духа. 9.25 Мультфільм. 9.50 "Дракоша і Ко". 10.15 Ільіскае кіно. "На-паліцы". 2 серыя. 12.50 "Усё нармальна, мама!". 13.30 Тэлевітан. 13.55 "Час мясцовы". 14.20 "Сустрача ў Траецкім". 14.45 Знішчальнік беларускага спорту. 15.20 Крымінальнае дасье. 15.50 Маст. фільм "Кіпаж". 2 серыя. 18.10 Фільм братоў Лом'ер. 18.20 Плана "АРТ". 18.55 Маст. фільм "Першае каханне". 20.10 "Лес чалавека". 20.40 Тэлеарометр. 21.00 Панарама аналітычная.			
НАДЗЕЛЯ, 23 ЧЭРВЕНЯ БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ 7.00, 9.00, 15.00 Навіны. 7.15 "Агасвет". 7.40 "Жанчына ў белым". 8.30 Арсенал. 9.15 Слоса Мітрапаліта Філарэта на Свмху (Пяцясейніцкіх) і Дзень Святога Духа. 9.25 Мультфільм. 9.50 "Дракоша і Ко". 10.15 Ільіскае кіно. "На-паліцы". 2 серыя. 12.50 "Усё нармальна, мама!". 13.30 Тэлевітан. 13.55 "Час мясцовы". 14.20 "Сустрача ў Траецкім". 14.45 Знішчальнік беларускага спорту. 15.20 Крымінальнае дасье. 15.50 Маст. фільм "Кіпаж". 2 серыя. 18.10 Фільм братоў Лом'ер. 18.20 Плана "АРТ". 18.55 Маст. фільм "Першае каханне". 20.10 "Лес чалавека". 20.40 Тэлеарометр. 21.00 Панарама аналітычная.			
НАША АДРАС: 220034, МІНСК, ВУЛІЦА ЗАХАРАВА, 42. Тэлефоны прымёнай рэдакцыі: 36-91-42; на месніку галоўнага рэдактара — 36-90-63; бухгалтэраў — 36-53-22; рэдакцыя — 36-53-22; аддзелаў: школ — 36-43-62; аб'ектаў выхавання — 36-43-71; інфармацыі — 36-43-71; навуцы і ВНУ — 36-44-25; кіравання адукацыяй, псіхалогіі і сацыяльных праблем — 36-44-25; культуры — 36-41-55. ФАКС: 36-53-22, bng@e-mail.ru			

Магілёўскі дзяржаўны ўніверсітэт харчавання

аб'яўляе прыём студэнтаў у 2002 годзе на дзённае і заочнае навучанне наступных факультэтаў і спецыяльнасцяў

Механічны факультэт на спецыяльнасці: машыны і апараты харчовых вытворчасцей; нязімотэрапічная тэхніка (спецыялізацыя халадзільныя машыны і устаноўкі); аўтаматызаваная тэхналагічная праца ў вытворчасці.
Тэхналагічны факультэт на спецыяльнасці тэхналогія захоўвання і перапрацоўкі харчовых расліннай сыравіны (спецыялізацыі: тэхналогія захоўвання і перапрацоўкі збожжа; тэхналогія хлебапечкарнай, макароннай, кандытарскай вытворчасцей і харчаканцэнтрату; тэхналогія кансервавання; тэхналогія брадзільнай вытворчасці і гнэрарыяў).

Хіміка-тэхналагічны факультэт на спецыяльнасці: тэхналогія захоўвання і перапрацоўкі жывёльнай сыравіны (спецыялізацыі: тэхналогія мяса і мясных прадуктаў; тэхналогія малочнай і малочных прадуктаў); вытворчасць прадукцыі і арганізацыя грамадскага харчавання; хімічная тэхналогія арганічных рэчываў, матэрыялаў і вырабаў.

Эканамічны факультэт на спецыяльнасці: бухгалтэрскай уліку, аналіз і аўдыт; камерцыйная дзейнасць (спецыялізацыі: камерцыйная дзейнасць на прадпрыемстве грамадскага харчавання - толькі на платнай аснове; камерцыйная дзейнасць у аграпрамысловым комплексе; таваразнаўства і экспертыза тавараў (спецыялізацыя таваразнаўства і экспертыза харчовых тавараў)).

На дзённую форму навучання дакументы прымаюцца з 25 чэрвеня па 15 ліпеня;

уступныя іспыты - у два патакі;

першы - з 16 па 23 ліпеня на спецыяльнасцях хіміка-тэхналагічнага і эканамічнага факультэтаў;

другі - з 24 па 31 ліпеня на спецыяльнасцях механічнага і тэхналагічнага факультэтаў.

На заочную форму навучання дакументы прымаюцца з 20 ліпеня па 15 жніўня; уступныя іспыты - з 17 жніўня.

Паступаючыя на спецыяльнасці:

тэхналагічнага і хіміка-тэхналагічнага факультэтаў здаюць уступныя экзамены па матэматыцы (пісьмова), хіміі (пісьмова), беларускай мове і літаратуры ці рускай мове і літаратуры (пісьмова - пераказ) па выбары;

механічнага факультэта здаюць уступныя экзамены па матэматыцы (пісьмова), беларускай мове і літаратуры ці рускай мове і літаратуры (пісьмова - пераказ) па выбары;

эканамічнага факультэта здаюць уступныя экзамены па матэматыцы (пісьмова), беларускай мове і літаратуры ці рускай мове і літаратуры (пісьмова - пераказ) па выбары, замежнай мове (вусна).

Абітурыенты, якія паступаюць на заочную форму навучання, экзамены па хіміі і фізіцы здаюць у вуснай форме, а астатнія экзамены - аналагічна дзённай форме навучання.

Пры прыёме на інжынерна-тэхнічны спецыяльнасці залічваюцца вынікі цэнтрыялізаванага тэсціравання ў адпаведнасці з прадстаўленымі дзяржаўнымі сертыфікатамі.

Адрас прыёмнай камісіі: 212027, Магілёў, пр. Шмідта, 3, УА "Магілёўскі дзяржаўны ўніверсітэт харчавання", тэл. 44-33-30.

Галоўныя рэдактар Аляксандр Гайдук

ЗАСНАВАЛЬНИК —
МІНІСТЭРСТВА
АДУКАЦЫІ
РЭСПУБЛІКІ
БЕЛАРУСЬ

Рэгістрацыйны нумар 197.

Аўтары дзіцячых у рэдакцыю паведамляюць сваё прозвішча поўнаю імя і імя па бацьку, пашпартныя звесткі (нумар пашпарта, дату выдачы, калі выданы пашпарт), асноўнае месца работы, зваротны адрас, нясуць адказнасць за дакладнасць фактаў і іншай інфармацыі.

Псымы, рукапісы, фотаздымкі і малюнкi не рэзюмуюцца і не вяртаюцца.

Аб'явы могуць друкавацца не толькі на дзяржаўнай, але і на замежных мовах.
Меркаванне аўтара публікацыі не абавязкова адлюстроўвае пункт гледжання рэдакцыі.
Адказны дзяжурны
Ала ШАЎЦОВА.

Рэспубліканскія ўнітарныя прадпрыемства друкарня выдваста "Беларускі Дом друку", 220013, Мінск, праспект Ф.Скарыны, 79.
Аб'ём — два друкаваныя аркушы. Спосаб друку — афсетны. Фармат А2. Індэк 63867.
М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
Падпісана да друку 14.06.2002 г. у 18.10
Тыраж 30.000 экзэмпляраў.